

4 Νοεμβρίου 2018

Εκδήλωση με θέμα: «Ομορφαινουμε το τοπίο και θωρακίζουμε την πόλη, διαχειριζόμενοι την πλημμύρα με τις αρχές του οικολογικού σχεδιασμού»

Κι.Π.Η. - Ευαγγελία Δημητρίου

«Οι πόλεις μας κι εμείς»

Καλή σας μέρα, καλώς ήρθατε και πριν ακούσουμε τις ενδιαφέρουσες εισηγήσεις, θα σας πω λίγα λόγια για τους λόγους που μας ώθησαν να οργανώσουμε την εκδήλωση αυτή.

Κατ' αρχήν είναι οι καταστροφικές πλημμύρες που ζήσαμε στην Ελλάδα την τελευταία τριετία, με πάρα πολλές απώλειες και μάλιστα και σε ανθρώπινες ζωές!

Ο δεύτερος λόγος είναι η συστηματική αποψίλωση του λεκανοπεδίου Αττικής, τα τελευταία χρόνια, η οποία προκαλείται:

- είτε λόγω των συχνών και μεγάλης έκτασης πυρκαγιών, που έχουν καταστρέψει εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα βλάστησης αλλά, δυστυχώς, έχουν προκαλέσει και την απώλεια πολλών ανθρώπινων ζώων,
- είτε λόγω έργων. Μεγάλων αλλά και μικρών, με αποτέλεσμα να μειώνονται συνεχώς και συστηματικά, μέσα και έξω από τις πόλεις, το πράσινο και οι χωμάτινες επιφάνειες, που έχουν μεγάλη απορροφητικότητα στο νερό.

Τέλος, ο τρίτος λόγος είναι οι σχεδιασμοί της πολιτείας, σε επίπεδο Περιφέρειας Αττικής, Αποκεντρωμένης Διοίκησης και αρκετών Δήμων, για τη διαχείριση των εναπομεινάντων σε φυσική κατάσταση, τμημάτων ρεμάτων και ποταμών στην Αττική. Σχεδιασμοί που προβλέπουν την κοπή πολλών μεγάλων δέντρων και όλης της ενδιάμεσης βλάστησης, για να επενδυθούν τα ρέματα λιθοπληρωμένα συρματοκιβώτια, που σημαίνει με πέτρες τυλιγμένες σε συρματοπλέγμα, στο όνομα της αντιπλημμυρικής προστασίας μας...

Ζούμε σε πόλεις που κάποτε είχαν σπίτια με πρασιές, καταπράσινους κήπους και αυλές, ελεύθερους κοινόχρηστους χώρους και πλατείες με πολλά και πυκνόφυλλα δέντρα. Πόλεις που τις διέσχιζαν ποτάμια και ρεματιές, που δεν εμπόδιζαν το νερό να πάρει το δρόμο του μέσα από αυτά, αλλά και να απορροφηθεί από τις χωμάτινες επιφάνειες και το ριζικό σύστημα της βλάστησης που υπήρχε.

Όμως σιγά-σιγά σκαρφάλωσαν στα βουνά, εξαφανίζοντας τη βλάστηση. Απλώθηκαν μπαζώνοντας ποτάμια και ρέματα, έχτισαν παραρεματιές περιοχές και ελεύθερους χώρους. Αποψίλωσαν πλατείες για να χωράνε τραπεζοκαθίσματα, εξαφάνισαν τις πράσινες αυλές και τους κήπους για να χτιστούν περισσότερα τετραγωνικά και έκλεισαν τις πρασιές των πολυκατοικιών για να γίνουν περισσότερα και μεγαλύτερα μαγαζιά!

Αναπτύχθηκαν καταβροχθίζοντας λαίμαργα ό,τι ελεύθερο κομμάτι γης υπήρχε, κατέστρεψαν αλόγιστα το φυσικό τους πλούτο και αγνόησαν τους βασικούς κανόνες που διέπουν τη λειτουργία της φύσης! Το τσιμέντο τις ασχήμυνε, το οξυγόνο μειώθηκε στον ατμοσφαιρικό αέρα, που γεμίζει με ρύπους, η θερμοκρασία χρόνο με το χρόνο ανεβαίνει, οι πόλεις μας γίνονται όλο και πιο ζεστές, θορυβώδεις, ρυπαρές και άσχημες και οι πλημμύρες πνίγουν στο διάβα τους περιουσίες και ανθρώπους, όλο και πιο συχνά....

Κι εμείς? Εμείς πρωταγωνιστές αλλά ταυτόχρονα και απλοί θεατές, υποφέρουμε, δυσανασχετούμε, λυπόμαστε, προβληματιζόμαστε, αλλά στην πλειοψηφία μας δεν κάνουμε τίποτα! Δεχόμαστε τα όσα συμβαίνουν μοιρολατρικά, σα να μην είναι στο χέρι μας μια διαφορετική βούληση, απόφαση, κοινωνική συμπεριφορά, πολιτικός σχεδιασμός....

Οι πολίτες φέρονται σα να μην είναι αυτοί που καταπάτησαν, μπάζωσαν, έχτισαν αυθαίρετα, άλλαξαν και εξακολουθούν να αλλάζουν παράνομα τη χρήση γης και οι πολιτικοί σα να μην είναι αυτοί που έκλεισαν τα μάτια στις αυθαιρεσίες και στις παρανομίες και στη συνέχεια νομιμοποίησαν και προστάτησαν παράνομες κατασκευές και εξακολουθούν να προστατεύουν!

Δυστυχώς τα αποτελέσματα αυτών των επιλογών τα υφιστάμεθα όλοι. Πολίτες και πολιτικοί, είτε ευθυνόμαστε, είτε όχι. Η πραγματικότητα είναι σκληρή και κοινή για όλους.

Αν αναλογιστούμε:

1. Τις πληγές που άνοιξαν, την τελευταία δεκαετία στην Αττική, οι φωτιές του 2007 στην Πάρνηθα και στην Πεντέλη, το 2009 στο Γραμματικό και στη Δυτική Αττική, το 2015 στον Υμηττό, το 2017 στη βορειοανατολική Αττική και τέλος το αξέχαστο καλοκαίρι που μας πέρασε στην Κινέτα και στο Μάτι.
2. Τα μπαζωμένα ρέματα και ποτάμια.
3. Τις πόλεις που καθημερινά θυσιάζουν κάθε είδους βλάστηση στο βωμό των κατασκευών και του κέρδους, με την εμπορευματοποίηση κάθε ακάλυπτης επιφάνειας
4. Την κλιματική αλλαγή που ήδη βιώνουμε, η οποία έπαψε πλέον να είναι θεωρία! Φέτος μπήκαμε στο Νοέμβριο και μοιάζει σα να μπήκαμε στον Μάιο. Μοιάζει η φύση να τα 'χει χαμένα....

Αν λοιπόν, αναλογιστούμε τα παραπάνω, θα μπορέσουμε να καταλάβουμε τι σημαίνει η απόφαση να κοπούν 2350 ψηλά, εύρωστα, υγιή δέντρα με όλη την ενδιάμεση βλάστηση μόνο στο ρέμα της Πικροδάφνης και στο Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας, εφ' όσον υλοποιηθούν οι εγκεκριμένες μελέτες. Αυτά, χωρίς να υπολογίσουμε τις απώλειες σε όλα τα υπόλοιπα ρέματα, για τα οποία υπάρχουν παρόμοιοι σχεδιασμοί (στον Ποδονύφη, στο ρέμα Προφήτη Δανιήλ κλπ).

Τι μπορούμε να κάνουμε και πως? Θα το μάθουμε από τις πολύ ενδιαφέρουσες εισηγήσεις που θα ακούσουμε αμέσως μετά.

Πάνω απ' όλα όμως, πιστεύουμε ότι, πρέπει να πάψουμε να παραμένουμε άπραγοι, απαθείς, αμέτοχοι και ανεκτικοί! Για μας η αλλαγή σχεδιασμών και πολιτικών αποφάσεων, είναι επιτακτική! Αλλά και η αλλαγή νοοτροπίας και κοινωνικής συμπεριφοράς επιβάλλεται, γιατί είμαστε αναπόσπαστο μέρος των πόλεων μας και οι όποιες δυσάρεστες επιπτώσεις των επιλογών μας, είναι υπόθεση ΟΛΩΝ, γιατί τις υφιστάμεθα ΟΛΟΙ! Πολιτικοί και πολίτες! Είτε ευθυνόμαστε, είτε όχι...

Σας ευχαριστώ!